

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΕΛΑΪΖΑ

Ξέρω, δεν θα με πιστέψεις. Πως αγγελοκρουσμένο θα με πεις ή για μυθομανή θα με λογίσεις. Μα δε με μέλει. Ξέρω και ντοκουμέντα γραπτά να σου μοστράριζα πάλι ίδιο θα ήταν το αποτέλεσμα. Συμβαίνει σε χώρες που κατοικούν αστόχαστοι που ποτέ τους δεν αμφισβητούν και στοχαστικοί που ποτέ τους δεν δρουνε. Επειδή όμως συνηθίζεται αυτός που πράγματα μαρτυράει τον κουσκουσιάρη να φανερώνει, εγώ σου μολογάω πως τα πνεύματα τις θάλασσας μούπανε τα μαντάτα. Ξέρεις έχω με δαύτα αλισβερίσι από τότες που έπεσα στη θάλασσα με ένα πιτάκι γύρο σουβλάκι στο χέρι σαν άκουσα από το τότε κουμάντο της χώρας μου πως θα μπούμε στο ΔΝΤ . Ήταν 23 Απρίλη του 2010 θυμάμαι. Από τότες τα πνεύματα τις θάλασσας – που μου έφαγαν και το σουβλάκι- μου μιλούνε και τα ακούω. Δεν φαντάζεσαι τι μυστικά ξέρουν τα αφιλότιμα;

Προχτές που λες στο μόλο που αγνάντευα το πέλαγος με είχαν πιάσει στο λακριντί και ανάμεσα στα άλλα μου ρουφιάνεψαν μια συνομιλία που άκουσαν από δύο φλώρους προφέσορες κάποιας ευρωπαϊκής χώρας την ώρα που δαύτοι μπανιαρίζονταν στο Λαγονήσι. Εκείνοι οι τύποι μίλαγαν για μια μυστική έρευνα που κάμουν οι φοιτητές Κοινωνιολογίας σε ένα πανεπιστήμιο της Χώρας τους. Η έρευνα αυτή έχει την κωδική ονομασία **«ΕΛΑΪΖΑ»**. δηλαδή το όνομα της ηρωίδας του θεατρικού έργου **«ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ»**. Άκουσε λοιπόν τι άκουσαν τα πνεύματα και αν το πιστέψεις, γούστο σου.

Για να σε βάλω όμως στο νόημα – αν ανυποψίαστος λαχάινει νάσαι- πρέπει να σου θυμίσω εκείνο το περίφημο μιούζικαλ, το «Ωραία μου Κυρία» το βασισμένο στο θεατρικό έργο του Μπέρναρ Σω, «Πυγμαλίων». Εκείνο το μιούζικαλ είχε γυριστεί ταινία με την

Όντρεϊ Χέμπορν στο ρόλο της Ελάιζα Ντούλιπλ μιας αναμαλλιασμένης λαϊκής λουλουδούς και τον Ρεξ Χάρισον στο ρόλο του καθηγητή Δρ. Χένρυ Χίγκινς. Η ιστορία είχε να κάνει με το στοίχημα του διάσημου καθηγητή γλωσσολογίας Δρ. Χίγκινς με τον στρατηγό φίλο του Πίκεριγκ για το αν ο πρώτος μπορούσε να μεταμορφώσει την λαϊκή κοπέλα σε μια κυρία της υψηλής κοινωνίας διδάσκοντας της σωστά Αγγλικά. Το πείραμα μπήκε σε εφαρμογή φέρνοντας αναγκαστικά τους δύο ξένους των διαφορετικών κοινωνικών τάξεων κοντά. Συντέλεσε δε ώστε οι δυο εκείνοι διαφορετικοί άνθρωποι να έρθουν σε επαφή με μια άγνωστη μέχρι τότε γι' αυτούς πραγματικότητα με συνέπεια να αλλάξει ο πρότερος τους χαρακτήρας και η συμπεριφορά τους.

Άκου λοιπόν τι κατέβασε η γκλάβα των ανισόροπων καθηγητών εκείνου του πανεπιστημίου. Με βάση την ιδέα του θεατρικού έργου και εκείνου του πειράματος, με δεδομένη της εκτίμηση πως η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα παγκοσμίως που επεβλήθησαν στους κατοίκους της τόσες δομικές, διαρθρωτικές, κοινωνιολογικές, δημοσιονομικές αλλαγές μέσα σε τρία χρόνια για τις οποίες κάθε άλλη χώρα θα χρειαζόνταν τουλάχιστον μια δεκαπενταετία για να προσαρμοστεί σταδιακά σ' αυτές και με την γνώση της εισαγωγής σ' αυτήν (για την επιβολή τους) διαδικασιών και μεθόδων που πρωτοτυπούν παγκοσμίως, συνυπολογιζόμενης και της συνήθειας των κατοίκων της , που πρώτα βάζουν το παντελόνι και μετά ...το σώβρακο. Σκέφτηκαν να βάλουν τους φοιτητές τους να κάνουν μια έρευνα ώστε να πιθανολογηθεί αφ' ενός μεν το αποτέλεσμα αυτής της βίαιας προσαρμογής και αφ' ετέρου οι συνέπειες της στο πληθυσμό της χώρας. Κοντολογίς αναγνώστη μου η «**Ελάιζα**» είναι η δύσμοιρη Ελλαδίτσα μας και το αντικείμενο της έρευνας, τα πειραματόζωα, οι κάτοικοι της, του λόγου μας δηλαδή.

Ρώτησα τα πνεύματα μην και βαριακούνε γιατί δεν μπορούσα να πιστέψω πως γίνεται φίλοι και σύμμαχοι να μας κάνουν τέτοια. Με διαβεβαίωσαν πως ακούν καλά. Μούπαν μάλιστα πως από τα πρώτα στοιχεία της έρευνας προέκυψε ότι τόσο τα μεγάλα κουμάντα όσο και οι πολίτες της χώρας μας από τον ορυμαγδό των αλλαγών έχουν πάθει ...κοκομπλόκο τουτέστιν τους έχει φύγει το καφάσι με συνέπεια αλλού να πατούν και αλλού να βρίσκονται. Όλοι τρέχουν σαν τους λωλούς, διοικητές και διοικούμενοι. Αποφασίζουν να γίνει ένα που για να εφαρμοστεί έπρεπε να είχαν προηγηθεί άλλα δέκα που δεν έχουν γίνει. Αποχαιρέτησα τα πνεύματα νταλκαδιασμένος.

Στο δρόμο της επιστροφής αντάμωσα τον φίλο μου τον Λεονάρδο, λογιστή στο επάγγελμα. Με ρώτησε γιατί είμαι σκεπτικός. Με ερώτηση του αποκρίθηκα. «Γίνεται να παντρέψεις το παλιό με το καινούργιο μέσα σε μια μέρα;» Η απάντηση του μου θύμισε εκείνο το παλιό «Ο καθένας με τον πόνο του». Όμως παραδόξως είχε σχέση με την ερώτηση μου. Στην μεταφέρω αυτούσια.

«Αν εννοείς τα νέα μέτρα για την κατάθεση των φορολογικών δηλώσεων και το TAXIS για να με ..ρημάξεις. Σαν είπα στον μαστρο Τζουάνε τι μαίηλ (e-mail: διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) έχει για να την βάλω στο σύστημα για να μου επιτρέψει να του στείλω την δήλωση του μου αποκρίθηκε έκπληκτος, "Θυμαρίσιο μάτια μου και τούτο θεν να ξέρουν;»

Ήθελα να γελάσω μα δεν μούβγαινε. Μου ήλθε στο νου που μου έλεγε ο Δημήτρης, που έχει άκρες στην Γερμανία, ότι το σύστημα συγκοινωνιών τους (τρένα, μετρό, λεωφορεία κλπ) είναι σχεδιασμένο να λειτουργεί με ηλεκτρονικό τρόπο εδώ και μια εικοσαετία δηλ. πληροφορίες δρομολογίων, έκδοση εισιτηρίων όλα με κομπιούτερ . Παρ' όλα αυτά όμως υπάρχουν παντού γκισέ

με υπαλλήλους για εκείνους τους πολίτες που δεν μπόρεσαν ακόμη να προσαρμοστούν στις νέες τεχνολογίες. Κοντολογίς το κράτος τους διατηρεί υποδομές για το παλιό που δεν έχει την ικανότητα να προσαρμοστεί στο νέο.

Γύρισα φουριόζος στο μόλο γεμάτος έξαψη και φώναξα στα πνεύματα. «Σαν τρακαριστείτε ξανά με εκείνους τους προφασίους να τους μηνύσετε τούτα. α) Σε εκείνο το πείραμα του θεατρικού έργου στο τέλος η Ελαίζα και ο δρ. Χίγκινς καψουρεύτηκαν αναμετάξυ τους. Σε τούτο το πείραμα η...«Ελαίζα» και οι κάτοικοί της δεν πρόκειται ποτέ να κάνουν ...κρεβάτι με εκείνους που θέλουν να τον θάνατό τους. β.) Σε εκείνο το πείραμα η Ελαίζα όταν τα πήρε στο κρανίο με την καταπίεση απλά έβαλε τις τσιρίδες. Σε τούτο το πείραμα ο θεός να σε φυλάει αν της γυρίσει το μάτι τι είναι ικανή να κάνει και γ.) Επειδή εδώ η ...Ελαίζα δεν μπορεί να τραγουδήσει εκείνο του μιούζικαλ «Εις την Ισπανίαν βρέχει με σπανίαν μανίαν», σιγοτραγουδάει (επί του παρόντος) με φωνή που δυναμώνει «Στην Ελλάδα θα περάσει η σοροκάδα, θα φανεί πάλι λιακάδα, εμείς θα πάμε για βαρκάδα και αυτοί θα φάνε μια... κ...ράδα.»